

ശ്രീ. സി. സി. പ്രസാദ്: സർ, ഒരു പാതിൻ്റെ ആഫ് ആർഡർ. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെണ്ട് തീരുമാനം ഇതു സംബന്ധിച്ച് വിവരങ്ങൾ തരാമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ഇതിനു സന്ദർഭമുണ്ടാകുന്നില്ലെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർ പറഞ്ഞതു ശരിയാണോ? ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ തീരുമാനം പറഞ്ഞത് സന്ദർഭമുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെണ്ട് എഴുതി ചെയ്യുന്നതായി കണക്കാക്കി ഇപ്പോൾ ഈ അടിയന്തിരപ്രമേയം കൊണ്ടുവരുവാൻ അവകാശമില്ലേ?

മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ: പിന്നീടുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ കിട്ടുന്ന വിവരങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു അടിയന്തിരപ്രമേയം ഫോറമാക്കത്തക്കതാണോ അനുവദിക്കത്തക്കതാണോ എന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നത് കിട്ടുന്ന വിവരങ്ങളുടെ സ്വഭാവം അനുസരിച്ചായിരിക്കും അടിയന്തിരപ്രമേയം അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള ന്യായങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ബില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതുതള്ളി.

RESOLUTIONS

Resolution regarding Introduction of Co-operation and Agriculture in the High Schools

Mr. Speaker : The debate on the resolution part discussed yesterday will now be continued.

Sri. Eapen Arackel : My honourable friend Mr. Viswanathan's resolution that co-operation and agriculture should be made compulsory subjects in the High school classes apparently looks a very good one. But I would like to say a few words opposing the resolution.

(At the stage the Speaker vacated the Chair which was then occupied by the Deputy Speaker)

Of late there have been several changes in the curricula and syllabus of the High school classes. Looking at the history of the curriculum for these classes for the past ten or fifteen years, one will see that there have been a series of changes there. Once there was a system of optional subjects, that was changed and a number of compulsory subjects were introduced for study, and then again the optional system was re-introduced and now we have the compulsory system back again. Then again one is inclined to think that the subjects are now too many for an average student. One very important aspect which we have to bear in mind in this connection, is that the average age of the boy or girl of the Fourth, Fifth and Sixth Forms has gone down very much during the past few years. I say this with special reference to facts and figures. Some twenty or twenty-five years ago the average ages of the boy or girl studying in these forms were between 20 and 22. Now the average age has come down to 14, 15 or 16. Looking at the subjects, we see that subjects like Civics, World History and the like, which never formed part of the syllabus of these classes, earlier have now been included. In my view the object of education in the High School classes should be much more to develop the intellect of the students than to impart technical or super-technical knowledge to the children. I do not mean to say that technical education is unnecessary. But in my view they are subjects which should be taught to children after they have passed the High school stage. To ask children of very tender age to study these also along with the already heavy list of subjects prescribed, would be very taxing to them. As I said earlier, subjects like Civics, World History etc, are recent additions. My friend does not say that some of these subjects should be taken away when the new subjects are introduced. Therefore his proposal is practically for dumping new items of knowledge into the limited, circumscribed capacities of understanding of the boy. And as I have said already the average age of the High

[Mr. Eapen Arakkal]

school students is 14 or 15. How is it possible to teach such subjects like Co-operation and Agriculture which require an advanced state of mind in order to grasp even their fundamentals, to these students. How can we expect the embryo minds of the students to grasp them.

I may say that education in the High school stage should be conducted with one object in view. It should be to promote or to develop the latent capacities of the student. That should be the fundamental objective of education in the High school stage. In the light of that, I fail to see how such a resolution can be accepted. I can understand that these subjects should be taught to students who passed the High school stage. Therefore I would say that, however laudable might be the intention of my friend, he has yet to think of the consequences of introducing such courses in the High school stage. Overdumping such knowledge is likely to produce what is called the 'prig.' If we examine the standard of the average student in the High school classes, we find that he is unable to express in correct language his thoughts. That shows that the standard of the student has gone down very much in recent times. Therefore what we find is that in stead of the fact that as they are taught a lot too much for their age, they are not able to assimilate anything at all. One of the causes for this deterioration in the standard is this, forcing such additional items of knowledge on them. There may be exceptional cases of children overbrilliant children-but we have to judge by the average boy and girl. And in my view, the average boy and girl will find these additions too much for them. Therefore, however useful these subjects may be, they have to be deferred for a later stage of education. Therefore, with great regret, I oppose the resolution.

ശ്രീ. ഇട്രിമംബരൻ : സർ, ശ്രീമാൻ വിശ്വനാഥൻ അവർകളുടെ പ്രമേയത്തോടു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ജംഗ്ലിക്കുകാർ നമ്മുടെ രാജ്യം വളരെക്കാലമായി കൈയ്യടക്കി ഭരിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഭാരതം ഒരു കർഷകരാജ്യമാണെന്നും കാഷ്ചികോന്നമനം ഉണ്ടാകാത്ത കാലത്തോളം ഭാരതം സുശക്തമായ ഒരു രാജ്യമായി തീരുകയില്ലെന്നും അവർ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു് അവരുടെ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന കടലാസുകളെയും അവരുടെ രാജ്യത്തു് ഉണ്ടാകുന്ന പസ്കളുടേയും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളേയും നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് ചിലവറക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സ്വഷ്ടിച്ച ഒരു കഴുത്ത വിദ്യാഭ്യാസസംപ്രദായമാണു് ഇവിടെ അതായതു് ഈ സംസ്ഥാനത്തു് ജനകീയ ഗവണ്മെൻറ് വന്നതിനുശേഷവും തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. അതു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം ശ്രീമാൻ വിശ്വനാഥൻവർകൾ ഹൈസ്കൂളുകളിൽ കൃഷി മുതലായവ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു് പ്രമേയംമൂലം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. സർ, ഭാരതം ഒരു കർഷകനാടാണു്. ഭാരതത്തിന്റെ നട്ടെല്ലു് ഇവിടുത്തെ കർഷകരാണു്. ഇവിടുത്തെ കർഷകർക്കു് ഉൽക്കർഷമുണ്ടാകാതെ ഭാരതം ഒരിക്കലും സുശക്തമായി തീരാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്നു് നമ്മുടെ ജനകീയ ഗവണ്മെൻറ് കൃഷി വികസനമെന്നും ഭക്ഷ്യവർദ്ധനവെന്നും കോവാപ്പറേറീവ് കാമൺവെൽതു് എന്നും പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു് നടക്കുകയല്ലാതെ കൃഷി വികസനപരമായി പ്രായോഗികമായ എന്തെങ്കിലും പരിപാടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചാൽ ഇല്ലെന്നു് മറുപടിയിൽപറയും. സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് എററവും ഇരുതരമായ ഒരു പ്രശ്നത്തെ നേരിട്ടുവാൻ ഈ സഭയുടെ എത്ര സമയം കളഞ്ഞാലും അധികമായി പോകുകയില്ലെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഇരുതരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ഇവിടെ ആലോചന നടത്തുന്നതിനു പകരം ഇവിടെ ഭരണം നടത്തുന്ന പാട്ടിയിൽതന്നെയും ആ

ലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അതും ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിവരും. സർ, ചീഫ് മന്ത്രിയുടെ ഏതോ ഒരു ചാർച്ചക്കാരൻ ആരോ ഒരു ഉദ്യോഗം അല്ലെങ്കിൽ മിലിററിയിൽനിന്നും തിരിച്ചുവന്ന ഉടനെ കൊടുത്തതു സംബന്ധിച്ച്.....

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: സഭയുടെ മുമ്പിലുള്ള പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പറയാമെന്നല്ലാതെ മറ്റു കാര്യങ്ങൾ പറയേണ്ട ആവശ്യമല്ല.

ശ്രീ. ഇട്ടീർ അംബുക്കൻ: അതിനെ സംബന്ധിച്ച് പാർട്ടിയിൽ ഉണ്ടായ.....

ശ്രീ. കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള: സർ, പാർട്ടിയിൽ ഉണ്ടായ കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ പറയാമോ?

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയാനാണെങ്കിൽ പറയാം.

ശ്രീ. ഇട്ടീർ അംബുക്കൻ: മന്ദമ അവസാനത്തോടുകൂടി ഭാരതം ഭക്ഷ്യകാര്യത്തിൽ സ്വയം പര്യാപ്തത നേടണമെന്ന് കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റും പണ്ഡിതജവഹരിലാൽ നെഹ്റും നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടും അതിനുതക്കതക്കവിധത്തിൽ കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് എടുക്കുന്ന ഭക്ഷ്യനയത്തോടുകൂടി യോജിച്ച് ഓരോ സംസ്ഥാനവും പ്രവർത്തിക്കുന്ന പദ്ധതികളോട് യോജിക്കുവാൻ ഈ എനിക്ക് സമ്മതമാണ്. മി. ശ്രീമാനും ഭക്ഷ്യകാര്യത്തിൽ കമ്മിയുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യം എന്നും ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിനെ ആശ്രയിച്ച് കഴിയണം എന്ന മനോഭാവം കേരളീയർ ആത്മാഭിമാനത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുകയില്ലായെന്ന് അറിയിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു ഭക്ഷ്യപ്രശ്നത്തിൽ സ്വയംപര്യാപ്തത ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ഒരു കൂട്ടർ വിചാരിക്കുന്നു. ആ കാര്യത്തിൽ ഈ ഗവണ്മെന്റും ഇവിടത്തെ ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ ചെയർമാനും യോജിക്കുന്നു. ഈ നിയമസഭയും ഇവിടത്തെ ഗവണ്മെന്റും ഈ ബോർഡും ഈ കാര്യത്തിൽ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്, എന്താണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നുള്ള കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് എനിക്ക് പ്രതിപാദിക്കുവാനുള്ളത്. കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ച്.....

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ഈ കാര്യങ്ങൾ ഈ പ്രമേയത്തിലെങ്ങനെ പെടും.

ശ്രീ. ഇട്ടീർ അംബുക്കൻ: സർ, കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ച് സ്റ്റേജുകളിൽ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞാൽപോരാ. അത് എത്ര വിധത്തിൽ ആയിരിക്കണം എന്നും മറ്റുമെല്ലാം നമുക്കു ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ന് ഇവിടെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്ന സ്റ്റേജ് അന്തരീക്ഷം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളുടെ മേൽ ചെളിയെറിയുവാൻ ഈ നിയമസഭയുടെ സമയം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു പകരം എന്തെങ്കിലും ഉപയോഗപ്രദമായ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഒട്ടും അധികമായി പോകുകയില്ല. സർ, ഇന്ന് കൃഷികാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റും ഇവിടത്തെ ഭരണം നടത്തുന്ന പാട്ടിയും വലിയ ഒരു അനിതിയാണ് കാണിച്ചുവരുന്നത്. കൃഷികാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും ഒരു ചോദ്യം കൃഷിവകുപ്പുമന്ത്രിയോട് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അതിനു യാതൊരു മറുപടിയും പറയാതെ കുറെ സ്ലൈമിന്റെ പേരുകൾ പറഞ്ഞ് ആളുകളെ

[Sri. Itiera Ambooken]

മിരട്ടുവാനുള്ള ഒരു സംപ്രദായമാണ് കാണിച്ചുവരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ സ്കീമുകൾ എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള അറിവുള്ള ആളുകളാണ് ഇവിടത്തെ കർഷകവകുപ്പു മന്ത്രിയോ ഈ ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ ചെയർമാനോ ആയിരുന്നതെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. അതില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആരോടൊന്നും കാരണം വച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ ഭാവിതലമുറയെ എങ്കിലും അധഃപതിപ്പിക്കാതെ ഇന്ന് സ്കൂളുകളിൽ കാർഷിക സംബന്ധമായിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. സർ, കൃഷിവകുപ്പുമന്ത്രിയോ ഇന്നത്തെ ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡ് ചെയർമാനോ ഇങ്ങനെയൊരു സ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ഭർഷം ഇവിടെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. കൃഷികാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ നല്ലതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടൊപ്പംതന്നെ ഈ വക കാര്യങ്ങൾ ഈ നിയമസഭയുടെ ഏറിയസമയവും അപഹരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ പറയും. സർ, ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ജനകീയ അംഗങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ച് ഭരണനടത്തുന്ന പാട്ടി ഭക്ഷണാഭവനം പരിഹരിക്കാമെന്ന് മറ്റും പ്രസംഗവേദികളിൽനിന്ന് വലിയ പ്രസംഗങ്ങൾ തട്ടിവിടുന്നതല്ലാതെ കാര്യമായി എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുകയോ അതിനുവേണ്ടി ഉത്സാഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് പറയുവാൻ എനിക്ക് അശേഷം മടിയില്ല. അങ്ങനെ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെയും ഇന്നതൊക്കെ ചെയ്യാമെന്ന് പറഞ്ഞും സാധുക്കളായ കർഷകരെയും മറ്റും കബളിപ്പിച്ച് അവരുടെ വോട്ടുകൾ സമ്പാദിച്ചശേഷം പല കമ്മിറ്റികളിലേയും മെമ്പർമാരായും മറ്റും രീതിയിലും വേദനം പററിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ഇതൊക്കെ പ്രമേയത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന കാര്യമല്ല. പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയാനാണെങ്കിൽ അത് മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതി.

ശ്രീ. ഇദ്ദേഹ അയ്യപ്പൻ: സഹകരണവും കൃഷിയും സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് ചില കാര്യങ്ങളാണ് എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. സർ കൃഷികാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ സഭയിലും സഹകരണ മനോഭാവം ഉണ്ടാകണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. കർഷകരുടെ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇവിടെ ഭരണം നടത്തുന്ന പാട്ടിക്ക് സഹകരണമനോഭാവം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് കർഷകരുടെ സ്ഥിതി ദയനീയമായി അധഃപതിച്ചുകൊണ്ട് വരികയാണ്. സ്കൂളുകളിൽ കൃഷിയും സഹകരണവും പഠിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം കർഷകർ ഈ രാജ്യത്ത് പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കത്തക്കവിധം വേണ്ട മാതൃകകൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കണം. എന്നാൽ ആ വിഷയത്തിൽ കർഷകരെ നിരാശയുടെ അടിത്തട്ടിൽ തള്ളിത്താഴ്ത്തുന്ന ഒന്നാണ് ഇന്നുള്ളത്. ദക്ഷേപാലോചനകാര്യവും ആ വിഷയത്തിൽ സ്വയം പര്യാപ്തത ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഈ ഗവണ്മെണ്ട് ഈ രാജ്യത്തിലെ കർഷകരെ പല നികുതികളും മറ്റും ചുമത്തി കയ്യോം വെച്ചു.....

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: മെമ്പർ ഈ വിധത്തിൽ പ്രസംഗം തുടരാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല.

ശ്രീ. ഇദ്ദേഹ അയ്യപ്പൻ: എന്നാൽ വേദവിധത്തിൽ തുടരാം.

ശ്രീ. കെ. കുഞ്ഞാകുറുപ്പ് : മെമ്പർ ധാരാളം നെല്ലുണ്ടോ?

ശ്രീ. ഇദ്ദേഹ അമ്പലക്കുന്ന് : അതു സാരമില്ല. എന്നാൽ കർഷകരുടെ, അതായതു സാധൂകർഷകരുടെ പക്കൽനിന്നും ഒരു രൂപാ പത്തണയ്ക്കു നെല്ലു പിടി ചെടുത്തിട്ട് രണ്ടുരൂപാ എഴണയ്ക്കു അതു വിറ്റിട്ട് അതു കരിംചന്തയല്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ.....

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ : ഇതൊക്കെ പ്രമേയത്തിൽ എങ്ങനെ പെടും?

ശ്രീ. ഇദ്ദേഹ അമ്പലക്കുന്ന് : സ്റ്റുഡുകളിൽ ഈ കരിംചന്തയെപ്പറ്റിയും അതിലാതാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള വഴികളെപ്പറ്റിയും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു് എനിക്കഭിപ്രായമുണ്ടു്. കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ കൃഷിക്കാർക്കു ജീവിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും പഠിപ്പിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. കൃഷിചെയ്യുന്നതു് ഈ രാജ്യത്തിലെ മനുഷ്യർക്കു ജീവിക്കാനാണു്. കൃഷിചെയ്യേണ്ടതു് എപ്രകാരമാണെന്നും അങ്ങനെ കൃഷിചെയ്യേണ്ടതെന്നു് എപ്രകാരമാണു് വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതെന്നും സംഭരിക്കേണ്ടതെന്നും ഉപഭോക്താക്കൾക്കു് എങ്ങനെ നൽകണമെന്നും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. എന്നാൽ ഈ കാൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെണ്ടു വന്നതിനുശേഷം അങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നാണെങ്കിൽ അതും ഇല്ലതന്നെ. ഡയറക്ടർ ചില പദ്ധതികൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു് സ്റ്റുഡന്റുകൾക്കു നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു. അതനുസരിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നല്ലാതെ ഏതാണു് പഠിപ്പിക്കേണ്ടതെന്നൊന്നും ആലോചിക്കുന്നില്ല. മുമ്പു ചില സ്റ്റുഡുകളിൽ കൃഷി പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതും നിൽക്കില്ല. എന്നാൽ ഇനി എങ്ങനെ ഈ രാജ്യത്തെ വ്യാപകം ജനങ്ങളെ ഇങ്ങനെ ദൈനംദിനം അധഃപതിപ്പിച്ചു് നിരാശയുടെ അടിത്തട്ടിൽ താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എർപ്പാട്ടു് ഇനി അവർ അനുവദിക്കാൻപോകുന്നില്ല. കാൺഗ്രസ്സിനോടു് ഈ രാജ്യത്തെ കർഷകർക്കു ബഹുമാനവും എന്നാൽ അനാഥായവും അക്രമവും നടത്തുന്ന ഈ രാജ്യത്തെ കാൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റിനോടു് അവർക്കു വെറുപ്പുമാണു് ഉള്ളതു്. കർഷകരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നേരിട്ടവാൻ വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന്നു് ഈ സഭയിൽ ആളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ ഈ കാൺഗ്രസ്സു് ഇവിടെ ഉന്നയിക്കുന്നതു കരിംചന്തയുടെ പ്രചരണത്തിനാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു് സ്വന്തംകാര്യം നേട്ടവാൻ വെമ്പുന്ന നേതാക്കന്മാർ അവർ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ.....

ശ്രീ. സി. സി. പ്രസാദ് : കാൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെണ്ടു ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികളെക്കുറിച്ച് ആരെങ്കിലും സംശയമുണ്ടോ?

ശ്രീ. ഇദ്ദേഹ അമ്പലക്കുന്ന് : മെമ്പർക്കു് പലകാര്യങ്ങളിലും സംശയമുണ്ടു്. പക്ഷെ അതിന്നു നിവാരണമുണ്ടാക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള അംഗങ്ങൾ ഈ സഭയിലുണ്ടായെന്നാണു് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നതു്. സർ, കൃഷികാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു ജ്ഞാനവുമില്ലാത്ത ആളുകളെ പിടിച്ചു കയ്യിവകുപ്പിന്റെ മേധാവികളായി വയ്ക്കുന്നതും പക്ഷക്കണക്കിന്നു രൂപാ ചിലവാക്കേണ്ട വലിയ വലിയ സ്കീമുകളുടെ കാര്യം എല്ലിക്കുന്നതും വാസ്തവത്തിൽ അജ്ഞാതവ്യങ്ങളായ തെറ്റുകളാണു്. കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു അതു് അർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടു കൂടി പ്രതിപക്ഷത്തുള്ള ആരെങ്കിലും നിർദ്ദേശം നൽകുമ്പോൾ ഭൂരിപക്ഷബലം പ്രയോഗിച്ചു് അത്തരം വാദങ്ങളെ തല്ലിച്ചതയ്ക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഇവിടെ ഒരു സമീകരണ

[Sri. Ittiera Ambooken]

മനോഭാവവും കാണുന്നില്ല. സഹകരണമനോഭാവം ആളുകളിൽ ഉണ്ടാകാൻ വേണ്ടിയെങ്കിലും സഹകരണം സ്തൂലകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാകക്ഷികളിൽനിന്നും അംഗങ്ങളെ ചേർത്ത് ഇവിടെ ഒരു കമ്മിറ്റിയുണ്ടാക്കി അതുസംബന്ധിച്ച ചർച്ചകളാണു് ഈ സഭയിൽ ഒരു വാർഷികം നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അക്കാലത്തിൽ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചതായി എനിക്കറിവില്ല. ഏറ്റവും അടിയന്തിരമായ ഒരു കാര്യമാണിതു്. കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചും ഇവിടെത്തെ ഭക്ഷ്യനിലയെ സംബന്ധിച്ചും ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചു് അതിനനുസരണമായി ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് ഒരു കമ്മിറ്റി ഇവിടെ അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: കൃഷിവികസനകാര്യവും കമ്മിറ്റികളുടെ കാര്യവുമെല്ലാം ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ പരിധിയിൽ എങ്ങനെ വരും. ഈ പറയുന്നതെല്ലാം പ്രമേയത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കാര്യങ്ങളല്ല.

ശ്രീ. ഇട്ടീര അമ്പുക്കൻ: ഈ പ്രമേയത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കൃഷി സ്തൂലകളിൽ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയാണെന്നും അതിനക്കാരും ആയിരം ഇരട്ടി പ്രാധാന്യമുള്ള ഇവിടെത്തെ ഭക്ഷ്യനിലയെ തരണംചെയ്യാൻ എന്തൊക്കെ ചെയ്യാനെന്നും ഞാൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞുപോവുകയാണ്. അതു വേണ്ടെന്നാണു് അങ്ങനെയുടെ തീരുമാനമെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

ശ്രീ. കെ. ആർ. ഇലങ്കത്തു്: ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒന്നുതന്നെ സംസാരിക്കണമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇവിടെത്തെ വാദമുഖങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതു് ആവശ്യമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഈ കക്ഷിയിൽപെട്ട ചില അംഗങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ ഈ പ്രമേയം സംബന്ധിച്ച ചില എളുപ്പകൾ ഉണ്ടായതിൽ ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു. ഈ പ്രമേയം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു സഹകരണവും കൃഷിയും ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസുകളിൽ നിർബ്ബന്ധിതവിഷയങ്ങളാണെന്നാണു്. എത്രകക്ഷികൾ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളിൽ പ്രമേയതത്വത്തെ ഭേദപോലെ അർദ്ധം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രായോഗികമായോ സാങ്കേതികമായോ വരാവുന്ന വിഷയങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. അവയിൽ ഒന്നു കർഷകം ഇപ്പോൾതന്നെ ഭാരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ രണ്ടു വിഷയങ്ങളുംകൂടി അതിനോടു കൂട്ടിക്കലർത്തേണ്ടിവന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് അതു സഹിക്കവയ്യാത്ത ഒരു ചുമടായിത്തീരുമെന്നുമാണു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരോപരതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുകയും പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നയം എല്ലാ പരിഷ്കൃതഗവണ്മെന്റുകളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. മഹാത്മാഗാന്ധി ആവിഷ്കരിച്ച ബേസിക് എഡ്യൂക്കേഷൻ പദ്ധതി ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി പുരോഗമിച്ചുവരികയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലമായി നമ്മുടെ ഹൈസ്കൂളുകളിലേയും കോളേജുകളിലേയും വിദ്യാഭ്യാസനയത്തിൽ ഒരു വ്യതിയാനമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. വെറും പന്തുകൾ വായിച്ചുള്ള അറിവിനേക്കാൾ പ്രായോഗികമായ അറിവു് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ലഭിക്കുക എന്നതു് എത്രയും അത്യാവശ്യമാണു്. ഇവിടെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ കൂടിയായ ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ പറഞ്ഞുപോയതു് അഭിപ്രായങ്ങൾ തന്നെ വിഭിന്നങ്ങളാണു്. സഹകരണവും കൃഷിയും അദ്ധ്യയനവിഷയമാക്കുന്ന

തീനെപ്പറ്റി അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശ്രീ. സബാസ്റ്റ്യൻ തോപ്പി ലിനും അലക്സാണ്ടർ വാക്യലിനും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമാണുള്ളത്. എ ന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ ചെറുപ്പത്തിലേതന്നെ അഭിരുചി യുണ്ടാക്കാൻ ഈ പ്രമേയമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ സാധിക്കുമെന്നാണ് റു കൊല്ലത്തിനുമുമ്പ് ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. ഒരു പരി ക്ഷണാത്മമായി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കൃഷിയിൽ വാസനയുണ്ടാക്കാൻ അന്നു ഞാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ക്ലാസിലുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സ്കൂൾ കമ്പസു ണ്തിലുള്ള കുറെ സ്ഥലത്തു പലതരം വിത്തുകൾ കൊടുത്ത് അവരെക്കൊണ്ടു കൃഷി ചെയ്യിച്ചുവന്നു. കൃഷികാര്യങ്ങളിൽ അറുക്കു താല്പര്യവും ഉത്സാഹവും ഉണ്ടാക്കു വാൻ വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. കായികമായ ജോലിചെയ്യുന്നത്, അതായ ത്ത് മൺവെട്ടിയെടുത്തും മറ്റും ജോലിചെയ്യുന്നത് അപമാനകരമാണെന്നുള്ള ഒരു ബോധത്തെയും ഇല്ലായ്മചെയ്യാൻ കാരണമായിട്ടുണ്ട്. സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള തൊഴിലുകളിലേക്കു പോകുന്നതു കറവാണെന്നുള്ള ഒരു മനഃസ്ഥിതി സാധാരണ പലരും പുലർത്തിവരുന്നൂ. ആ മനഃസ്ഥിതി മാറ്റുന്നതിന് ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളെ സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതു നന്നാ യിരിക്കും. സ്കൂളുകളിൽ സാധാരണ ഒരു മണിക്കൂർ വീതം കളികൾക്കു സ്ത്രീ പരിശീലനം നൽകുന്നതുപോലെ പ്രായോഗികമായ കൃഷിപരിശീലനം നൽകു ന്നതുകൊണ്ടു ഗുണമല്ലാതെ എന്തു ദോഷമാണുണ്ടാകാൻ പോകുന്നത്? സ്കൂൾ ഫൈനൽ പാസാകുന്ന എല്ലാ കുട്ടികളും കാളേളുകളിൽ ഉപരിപഠനത്തിനു പോകുന്നില്ല. ധനപരമായ കറവുകൊണ്ടും കളികൾക്കുള്ള ഖുലിയുടെ കറവു കൊണ്ടും സ്കൂൾഫൈനൽ പാസാകുന്ന ഒരു വിഭാഗം വിദ്യാർത്ഥികളെ അവരുടെ രക്ഷകന്മാർക്കു കാളേളു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനയയ്ക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ ജീവിതത്തിനു കൃഷി, സഹകരണം എന്നീ വി ഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

സഹകരണപ്രസ്ഥാനം ഇന്നു വളരെ അധഃപതിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രവർത്ത നുടെ ഇടയിൽ നീതിയും സത്യസന്ധതയും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് സഹകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന് അധഃപതനമുണ്ടാകുന്നതെന്ന് ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർത്ത് ഭര ണാധികാരി ഇവിടെ വാദിച്ചു. പൊതുവെ എങ്ങനെയാണ് ഉപയാഗിക്കേണ്ടതെന്നും ആ പണം ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നതു പാപമാണെന്നും വിദ്യാർത്ഥി കൾക്കും ബോധമുണ്ടാക്കുവാൻ ഈ വിഷയം സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കയില്ലേ എന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടേ? ഇപ്പോൾ ചില അദ്ധ്യാപകന്മാർ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ, പെൻസിൽ, കടലാസ് മുതലായ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി ചെറിയ ലാഭമെടുത്തുകൊണ്ട് സ്കൂളിലുള്ള കുട്ടികൾക്കു വിറ്റുവരുന്നുണ്ട്. ചില പള്ളികളുടെകൂടി ഈ സംപ്രദായം പതിവായിത്തന്നെ നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ഓരോ സ്കൂളിലും ചെറിയ ചെറിയ സഹകരണസംഘങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ആ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കു മാത്രമല്ല ആ കരയിലേക്കും ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ വിറ്റുകൊടുക്കുവാൻ അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ആ കരയിലുള്ള ആളുകൾ അവിടെത്തന്നെ വന്ന് അത്യാവശ്യസാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൊള്ളും. അങ്ങനെ ഓരോ സഹകരണസംഘം എന്തുകൊണ്ട് ഓരോ സ്കൂളുകളിലും സ്ഥാപിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഞാൻ ചൊല്ലിക്കുന്നത്. സാധാരണ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ബാധകമല്ലാത്ത രീതിയിൽ മുറവച്ചു കളികൾക്ക് ഈ സാധനം വില്ക്കുന്നതിനു സൗകര്യം നൽകണം. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അവർക്ക് അതിൽനിന്നും പ്രായോഗികമായ പരിശീലനം കിട്ടുന്നതിനിടയാവുകയും ചെറിയ ഒരു ലാഭം സംഘത്തിനും തന്മൂലം അംഗ

[Sri. K. R. Elankath]

അർക്കം കിട്ടുന്നതിനും ഇടയാകും. സത്വസന്ധതയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കാൻ ജി പരിശീലനവും ഈ സ്ഥാപനംമൂലം അവർക്ക് ലഭിക്കും. പതുതായി രൂപീകരിക്കുവാൻപോകുന്ന പഞ്ചായത്തുകളിലേക്കും മറ്റും സത്വസന്ധതയോടുകൂടിയും ന്യായബീക്ഷയോടുകൂടിയും പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിവുള്ള ആളുകളെ നമുക്കിന്നു വശ്യമുണ്ട്. എത്രത്തോളം ചെറുപ്പക്കാർ പ്രായോഗികപരിജ്ഞാനത്തോടുകൂടി ജോലിചെയ്യാൻ ഉണ്ടാകുന്നുവോ അത്രത്തോളം നമ്മുടെ രാജ്യക്ഷേമത്തിന് ഗുണകരമായ പ്രവർത്തനം സാദ്ധ്യമാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് കൃഷിയേയും സഹകരണത്തേയും സ്തൂലകളിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതു വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. ഇപ്പോൾതന്നെ ഇവിടെയൊരു സഹകരണകാളേജുണ്ട്. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കോഴ്സു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ എത്ര രംഗത്തും വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ച് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഗുണം രാജ്യത്തിന് പ്രദാനംചെയ്യാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ചെറുപ്പക്കാർ നമുക്ക് ലഭിക്കും. എത്രതരത്തിൽ നോക്കിയാലും ഈ രണ്ടു വിഷയങ്ങളോടുകൂടി സ്തൂലകളിലെ അദ്ധ്യയനവിഷയങ്ങളായി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഗുണമല്ലാതെ യാതൊരു ദോഷവും വരാനില്ല. കൂടുതൽ പുസ്തകം വാങ്ങുന്നതിനും മറ്റും കൂടുതൽ ചെലവു വരുമെന്ന് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റിയാണെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കു തിരഞ്ഞെടുപ്പുസമ്പ്രദായം രക്ഷകർത്താക്കളേയും വിദ്യാർത്ഥികളേയും ചൂഷണംചെയ്യുന്ന ഒന്നാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. റീഡർ ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കുകൾ നല്ല കടലാസിൽ അച്ചടിച്ചു കറഞ്ഞ വിലക്കു ഗവണ്മെണ്ടു നേരിട്ടു വില്ക്കുമ്പോൾ വിലകുറഞ്ഞ കടലാസിൽ അച്ചടിച്ചു മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾ വലിയ വിലക്കു വില്ക്കാൻ എന്തിനാണ് മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രസാധകർക്കും ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾക്കും കൊടുക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥകരന്മാർക്ക് ഒരു പാരിതോഷികം കൊടുത്തു പുസ്തകത്തിന്റെ അവകാശം വാങ്ങി ഗവണ്മെണ്ടുതന്നെ അച്ചടിച്ചിട്ടു ലാഭേച്ഛകൂടാതെ വില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നു രക്ഷകർത്താക്കൾക്കുണ്ടാകുന്ന ചിലവിൽ പകുതിയെങ്കിലും കുറഞ്ഞുകിട്ടും. അതു ഗവണ്മെണ്ടിനും ഒരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കു സെലക്ഷൻ സംബന്ധിച്ചു കർന്നവും കൂടുതലായ വിമർശനത്തെ ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെണ്ടു നേരിടേണ്ടിവരുന്നു. എന്തിനാണ് ഗവണ്മെണ്ടു ചില കമ്പനികളേയും ആളുകളേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഇത്തരത്തിലുള്ള വിമർശനങ്ങൾക്കു പാത്രമാകുന്നത്. അങ്ങനെ ഗവണ്മെണ്ടുതന്നെ പുസ്തകങ്ങൾ നേരിട്ടു വില്ക്കുന്നപക്ഷം ഇന്നുള്ള വിഷയപുസ്തകങ്ങൾ കുറയ്ക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തപക്ഷംതന്നെയും ഒന്നരണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾക്കു കൂട്ടുന്നതുകൊണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കോ രക്ഷകർത്താക്കൾക്കോ യാതൊരു കൂടുതൽ വ്യയവും ഉണ്ടാവുകയില്ലതന്നെ. ആ നിലയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ക്ഷേമത്തെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം ഇവിടെ ഉന്നയിച്ചു തടസ്സങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ നിലനില്ക്കുകയില്ല. എതുവിധത്തിൽ നോക്കിയാലും ജനകീയഗവണ്മെണ്ടിന് ഈ പ്രമേയതത്വം പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ട ബാധ്യതയുണ്ടെന്നാണെന്റെ പക്ഷം. അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

Sri. V. Gangadharan: Sir, I move that the question be put.

The closure motion was put and lost.

Sri. V. Gangadharan: Sir, I demand a poll.

RESOLUTIONS

113

A poll was taken when the House divided as follows:—

Ayes—8

- | | |
|---------------------------|---------------------------|
| 1 Sri. V. Gangadharan | 5 Sri. C. C. Prasad |
| 2 „ N. Daniel Jose | 6 „ Ramakrishnan Asari |
| 3 „ P. C. Adichan | 7 „ P. S. Nataraja Pillai |
| 4 „ P. K. Krishnan Sastri | 8 „ M. Govindan |

Noes—9

- | | |
|-------------------------|--------------------------|
| 1 Sri. Ittiera Ambookan | 6 Sri. Sabastian Thoppil |
| 2 „ T. P. Sitaraman | 7 „ P. K. Dewar |
| 3 „ Sekhara Panicker | 8 „ K. A. Atchuthan |
| 4 „ Sannelan | 9 „ Karunakaran |
| 5 „ Paul Thaliath | |

Neutrals—29

- | | |
|------------------------------|-----------------------------------|
| 1 Sri. T. K. Narayana Pillai | 15 Sry. Devaki Gopidas |
| 2 „ A. J. John | 16 Sri. P. Nanoo |
| 3 „ P. Govinda Menon | 17 „ P. Gopalan |
| 4 „ N. Kunjuraman | 18 „ A. V. Joseph |
| 5 „ D. Gnanasigamony | 19 „ Chandrasekhara Pillai |
| 6 „ K. Sivarama Pillai | 20 „ M. K. Menon |
| 7 „ Abdul Razaak | 21 „ Kunjukrishnan |
| 8 „ P. K. Raman | 22 „ Joseph Mathen |
| 9 „ Ramakrishna Pillai | 23 „ K. S. Joseph |
| 10 „ Vasu Panicker | 24 „ Mankuzhi Madhavan |
| 11 „ M. R. Velappan | 25 Sahib Bahadur Muhamed Mustaffa |
| 12 „ K. K. Viswanathan | 26 „ Cheladi Rawther |
| 13 „ T. T. Kesavan Sastri | 27 Sry. Annie Mascarene |
| 14 „ K. R. Elankath | 28 „ Annie Joseph |
| | 29 Sri. Joseph Thumpasseri |

The closure motion was lost.

ശ്രീ. പി. കെ. ഡീവർ: ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചു സംസാരിക്കുവാൻ എനിക്കു ആഗ്രഹമുണ്ട്. നമ്മുടെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടു വിഷയങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രായോഗിക വിഷമങ്ങൾ എത്രമാത്രമാണെന്നു എനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമില്ല. എങ്കിലും ഈവക വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു കൂട്ടികൾക്കു പരിശീലനം നൽകേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഇവിടെ നടന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കുതോന്നി. വിദ്യാലയങ്ങളിൽമാത്രം ഈ കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു സഹകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു പഠിപ്പിച്ചാൽ മതിയോ എന്നാണ് എനിക്കു സംശയം. ഏതായാലും ഈ വിഷയങ്ങൾ വിദ്യാലയങ്ങളിലെങ്കിലും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നു എനിക്കു ഇന്ന് അനന്തേക്കാളും ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളെങ്കിലും ഭാവിയിൽ നല്ല കായ്കൂട്ടാൻ ഈ നാട്ടിലെ പാവപ്പെട്ട കർഷകർക്കുവേണ്ടി ഒരു ഗവണ്മെന്റു ചെയ്യാൻ മുതിരുമ്പോൾ സഹായത്തിന്റേയും അജ്ഞതയുടേയും പേരിൽ ഇടംകോലിട്ടു ആ കായ്കൂട്ടത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ പരിശ്രമിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അവർ കൃഷിയേയും സഹകരണത്തേയും സംബന്ധിച്ച സാമാന്യമായ പാഠങ്ങളെങ്കിലും നൽകിയിരിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് ഇന്നെന്നിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. നാട്ടിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിഷമപ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാൻ ക്ഷേപാലാഭനും വളർപ്പിക്കുക, ഈ നാട്ടിന്റെ നട്ടെല്ലായ പാവപ്പെട്ട കർഷകന്റെ പ്രയത്നത്തെ ലഘൂകരിക്കുന്നതിനും പ്രയോജനകരമായിരിക്കുന്നതിനും അങ്ങി

[Sri P. K. Dewar]

നെ കൃഷിയിൽ വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി നവംനവങ്ങായ പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കാൻ സർക്കാർ തീരുമാനം ചെയ്തവരുന്പോൾ വെറും സ്വാർത്ഥതയുടെ പേരിൽ വെറും അജ്ഞതയുടെ പേരിൽ പഠിപ്പുള്ളവർ എന്ന് പറയുന്നവർപോലും ഇന്നിസഭയിൽ പ്രകടമാക്കിയതുപോലെയുള്ള ക്ഷുഭവിതരായവർ നടത്തുന്ന തുകാണുമ്പോൾ മേലാലൈകിലും കാളേജിൽനിന്നും പുറത്തിറങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ ആരും ഇങ്ങനെ സ്വാർത്ഥത്തിന്റെയും അജ്ഞതയുടേയുംപേരിൽ, പൊതു താല്പര്യത്തിനു ഹാനികരമായനില സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനായി, തീർച്ചയായും സ്റ്റുഡന്റുകളിൽ ഈ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനം ആവശ്യമാണെന്നുള്ളിൽ സംശയമില്ല.

ഭാരതത്തിന്റെ ഒരു അവിഭാജ്യഘടകമായിരിക്കുന്ന ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്നു ആ നിലയിൽ ലഭിക്കേണ്ട അവകാശങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതു ഒരന്യഗവണ്മത്തിൽ നിന്നു യാചിക്കലാണെന്നു ഇവിടെ നമ്മുടെ സ്പീക്കർ ആക്ഷേപിച്ചുകേട്ടു. കോളേജ്ബിരുദം സമ്പാദിച്ചു് അദ്ധ്യാപക വൃത്തിയും സ്വീകരിച്ചു് ഇപ്പോൾ ജനപ്രാതിനിധ്യവുംവരിച്ചു നമ്മുടെ സ്പീക്കർ ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെണ്ടു നമ്മുടെ യംക്രൂടി ഗവണ്മെണ്ടാണെന്നും ആ ഗവണ്മെണ്ടിനെ വയ്ക്കാൻ നീക്കാനുള്ള അധികാരം ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു കൂടിയുള്ളതാണെന്ന വസ്തുതപോലും നിശ്ചയമില്ലെന്നുള്ളതുതന്നെ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയുടെ അപരാധപൂതയെ അല്ലേ വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതു്?

സർ, ഈ രാജ്യത്തു തീർച്ചയായും സ്വയംപര്യാപ്തതയുണ്ടാക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുകയില്ലെങ്കിൽകൂടിയും ഒരു കർഷകരാജ്യം ആണെന്നു പറയുന്ന നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ സ്റ്റുഡന്റുകളിൽ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതും പ്രായോഗികങ്ങളായ പരിശീലനങ്ങൾ നല്കേണ്ടതും എത്രയും അടിസ്ഥാനമായ ആവശ്യമാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ കൃഷിവിപുലീകരണപദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കാൻ ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നും ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങൾക്കു അജ്ഞതമുഖമുള്ള എതിർപ്പുകളെങ്കിലും ഉണ്ടാകാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു എന്നാണെന്നിരിക്കു തോന്നുന്നതു്. മി. അയ്യപ്പൻപോലെയെ കലാശാലബിരുദം സമ്പാദിച്ചവർ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൃഷിവിപുലീകരണപദ്ധതികളെ അനവസരത്തിൽപോലും എതിർക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം, എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയുടെ തരക്കേടാണെന്നാണ്.

അതുപോലെതന്നെ സഹകരണവും പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണ്. നല്ല കൗതൂഹലംകൈകിലും കക്ഷിഭേദമില്ലാതെ രാജ്യത്തിന്റെ നന്മയെ കാത്തു് ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സഹകരണ മനോഭാവം ജനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അതു സഹായിക്കാതിരിക്കയില്ല. അതിനാവശ്യമായ എപ്പോഴും ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നും ചെയ്തു് ഈ പ്രമേയം നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

ശ്രീ. പി. കെ. കൃഷ്ണൻശാസ്ത്രി: ഞാൻ ക്ലോഷർ മോഷൻ അവതരിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ഒരിയ്ക്കൽ ക്ലോഷർ മോഷൻ മൂവു ചെയ്തതിൽ സഭ അംഗീകരിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടു അവസാനിക്കുന്നില്ല.

ശ്രീ. പി. കെ. കൃഷ്ണൻശാസ്ത്രി: ഒരു പായൻറ് എഫ് എൻഡർ. എന്റെ ക്ലോഷർ മോഷൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കാനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതി എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: സഭാനടപടികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന രീതിയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ചുമാത്രം ഇവിടത്തെ ചർച്ചകൾ നടത്തുന്നതാണ്.

ശ്രീ. എം. കെ. മേനോൻ: സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുകയാണ്. അതിനു കാരണം ഈ മാതിരിയുള്ള സംഗതികൾക്ക് ഈ നിയമസഭ-വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു-തീരുമാനം കല്പിക്കാൻ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിതഃസ്ഥിതിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിയമസഭയിലേക്കു തെരഞ്ഞെടുത്തവരെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസവിഭാഗത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവരും വിദ്യാഭ്യാസവിഷയങ്ങളിൽ നിയമ പണ്ഡിതന്മാരും എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. എല്ലാവരും വിദ്യാഭ്യാസ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. ഈ മാതിരിയുള്ള ഒരു സഭയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കർമ്മവും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ പാസ്സാക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിദ്യാഭ്യാസവിഷയങ്ങളിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ട സംഗതികളാണ്. ഈ കാരണത്താലാണ് ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നത്.

ശ്രീ. ഇപ്പൻ അറക്കൽ: ഈ നിയമസഭയിൽ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരെയും തെരഞ്ഞെടുത്തവരെയും?

ശ്രീ. എം. കെ. മേനോൻ: വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത ആളുകളേയും തെരഞ്ഞെടുത്തവരെയും വിരോധമില്ല.

ശ്രീ. കെ. കരുണാകരൻ: അതുകൊണ്ട് ഈ സഭക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള തുപാൾകൾ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നാണോ പറയുന്നത്?

ശ്രീ. എം. കെ. മേനോൻ: അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നില്ല. അങ്ങനെ തുപാൾകൾ ചെയ്യാൻ അതിനു വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയിട്ടുള്ള സ്ഥിതികൾ വേണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള പള്ളികളിൽ ഈ രണ്ടു വിഷയങ്ങളും കൂടി നിർബന്ധിതമാക്കണമെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് നാം പിൻതിരിപ്പിക്കണമെന്നു കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ആകെ മാറ്റി പുതിയതായി ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതി തന്നെ അവിശ്വസ്യ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കാൻ വിദ്യാഭ്യാസ ഉപദേശക സമിതികളും വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണന്മാരും പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈയവസരത്തിൽ സഹകരണവും കൃഷിയും സ്കൂളുകളിൽ നിർബന്ധിതവിഷയങ്ങളാക്കണമെന്നു ആലോചനകളെടുത്ത് അതിനുള്ള വാദപ്രതിവാദത്തിനായി സമയം കളയുന്നതു തെറ്റാണെന്നെനിക്ക് തോന്നിയതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നത്.

ശ്രീ. വി. ഗംഗാധരൻ നായർ: വാർദ്ധാ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയിൽ കൃഷിയും സഹകരണവും മറ്റു പല വിഷയങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നറിയാമോ?

ശ്രീ. എം. കെ. മേനോൻ: വാർദ്ധാ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതി വളരെ നല്ലതാണ്. അതിനെ ഞാൻ വളരെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ശ്രീ. ഗാസ്റ്റർ ഡിസിത്വ: മി. വിശ്വനാഥൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഇതിലും കൂടുതൽ ഉപരിയായ ഒരു പ്രമേയം

[Sri. Gaspar D'Silva]

മാണ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നതെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. ഇന്നത്തെ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി അനുസരിച്ചും ലോകത്തിന്റെ ഗതി അനുസരിച്ചും ഇതിൽ കുറച്ചുകൂടി പുരോഗമനമായുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് ഇവിടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായി നടപ്പാക്കാൻ ഉള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിലും കുറച്ചുകൂടി ഉപരിയായ ഒരു പ്രമേയം ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്. സർ, കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ച് പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇന്ന് ഈ സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളൊക്കെയും വെറും ഉദ്യോഗത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം പഠിക്കുകയാണ്. അവർ ഒന്നുമുതൽ പത്തു ക്ലാസുവരെ പഠിച്ച് പുറത്തുവന്നാലടൻ ഉദ്യോഗം ആവശ്യപ്പെട്ടു നടക്കുകയാണ്. അവർ പഠിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യം മുഴുവനും വെറും ക്ലാക്കുദ്യോഗത്തിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി മാത്രമാണ്. അവർക്കു മറ്റു കാര്യങ്ങളിലുള്ള യാതൊരു പരിചയവും സിദ്ധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇതിനെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചാണ് അവർ നടക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ അതു വെറും ക്ലാക്കുമാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമായിട്ടാണ് ഞാൻ കാണുന്നത്. ഈ വിഷയങ്ങൾക്കു കൂടി നമ്മുടെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ച് അവരെ പരിചയിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ ഉന്നമനത്തിനും ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാനും സഹായകമാകുന്നതുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഈ വിഷയങ്ങൾ നിർബന്ധിതമായി സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം.

പിന്നെ ഇവിടെ ചർച്ചകൾ നടന്ന കൂട്ടത്തിൽ വിപ്ലവപരമായ പല പ്രസംഗങ്ങളും കേൾക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ വിശദാംശത്തിലേക്ക് ഞാൻ കടക്കുന്നില്ല.

പിന്നെ സഹകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചുകൂടി രണ്ടു വാക്കു പറയാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. സർ, സഹകരണം സ്കൂളുകളിൽ നിർബന്ധിതമായി പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് ബഹു. ചില മെമ്പർമാർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ സാദ്ധ്യമല്ലാ എന്നുള്ള വാക്കുകൾ ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. ഈ സാദ്ധ്യമല്ലാ എന്നുള്ള വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ ഒരു കവി പാടിയിട്ടുള്ള ഒരു കവിത എന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ വരുന്നു. അസാദ്ധ്യമെന്നു പറയുന്നതിനു പകരം സാദ്ധ്യമെന്നു വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു സാദ്ധ്യമായിത്തന്നെ തീരുന്നതാണ്. അസാദ്ധ്യമെന്നു നാം വിചാരിച്ച് അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളിയിട്ടുള്ള പല കാര്യങ്ങളും ഇന്നു സാദ്ധ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സഹകരണം സംബന്ധിച്ച് സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നത് അസാദ്ധ്യമെന്നു വിചാരിച്ച് അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് ന്യായീകരിക്കത്തക്കതല്ലെന്നാണ് എനിക്കിവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളത്. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി അനുസരിച്ച് സഹകരണമനോഭാവത്തിന്റെ അഭാവം നമ്മുടെ കണ്ണിൽ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ വിഷയം നിർബന്ധമായി പഠിപ്പിക്കേ തന്നെവേണം. അതിനെ എതിർക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു മനുഷ്യദ്രോഹമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് സഹകരണ മനോഭാവത്തിൽനിന്നും നാം ഒരിക്കലും പിന്നോട്ടുപോകരുത്. ക്രിസ്തുദേവൻ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും അതുതന്നെ. തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അയൽവാസികളേയും സ്നേഹിക്കുക എന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെതന്നെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് 'മടുവിൻ തുറക്കപ്പെട്ടു' അന്വേഷിപ്പിൻ കണ്ടെത്തും എന്നാണ്. അപ്പോൾ നാം അസാദ്ധ്യമെന്നു

ഒരു കാര്യവും വിചാരിക്കാതെ നാം നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുമ്പോട്ടുകൊണ്ടു പോകണം. അതുകൊണ്ടു പ്രധാനമായി പറയാനുള്ളതു് ജനങ്ങളിൽ ഒരു സഹകരണമനോഭാവം സൃഷ്ടിക്കത്തക്കവണ്ണം സഹകരണവും കൃഷിയും സ്തൂലകൃഷിയിൽ നിർബന്ധവിഷയങ്ങളായി പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കയും അതിലേക്കു് അനുകൂലിക്കണമെന്നു് ഈ ബഹു. സഭയോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ശ്രീ.സി.സി.പ്രസാദ്: സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എത്രക്കുന്നു. ശ്രീമാൻ എം. കെ. മേനോൻ എത്രത്തമാതിരിയുള്ള എത്രപ്പല എനിക്കുള്ളതു്. വളരെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി തന്നെ ഇവിടെ എല്ലാവർക്കും സ്വാഗതാർഹമല്ലാതിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഇവിടെ സ്തൂലകൃഷിയിൽ സഹകരണവും കൃഷിയും കൂടെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു എത്ര കണ്ടു അനുയോജ്യമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വളരെ കൂലക്ഷമായി ചിന്തിച്ചു.

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ഈ സഭ ഇപ്പോൾ പിരിയുന്നതും വീണ്ടും രണ്ടു മണിക്കു കൂടുന്നതുമാണു്.

The House rose for lunch at 1 p.m. and reassembled at 2 p.m. with Mr. Deputy Speaker in the Chair.

ശ്രീ.സി.സി. പ്രസാദ്: അടുത്തവർഷം മുതൽ സഹകരണവും കൃഷിയും സ്തൂലകൃഷിയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെയാണു് ഞാൻ പ്രതികൂലിക്കുന്നതു്. കാരണം, ദേശീയവിമോചനം ഇല്ലാത്തതിടത്തോളം കാലം സഹകരണം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വിജയിക്കുമോ എന്നു എനിക്കു് സംശയമുണ്ടു്. ദേശീയവിമോചനമാണു് നമുക്കു ആദ്യം വേണ്ടതു്. ഇന്നു നിലവിലുള്ള ദേശീയസ്ഥാപനങ്ങളിൽ തന്നെയും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിനിധികൾക്കു് കാര്യമായ അധികാരമില്ലാത്ത മട്ടിൽ അവരുടെ മേൽ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് മേധാവിത്വം നൽകിയിരിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു് ദേശീയവിമോചനമുണ്ടെന്നു് ഒരു പ്രകാരത്തിലും പറഞ്ഞുകൂടാ. ദേശീയ വിമോചനമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു എല്ലാവിധ മേധാവിത്വങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള മോചനം എന്നാണു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പറങ്ങളിൽ അതു ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവിടങ്ങളിൽ സഹകരണത്തെക്കാൾ ഉപരിയായി നിസ്സഹകരണമാണു് കാണുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: പ്രമേയത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുമാത്രമേ പ്രസംഗിക്കാൻ പാടുള്ളു.

ശ്രീ. സി. സി. പ്രസാദ്: ദേശീയവിമോചനം ഇല്ലാത്തതിടത്തോളം കാലം ഇന്നത്തെ സഹകരണമാണു് നാം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകേണ്ടതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അതില്ലാതിരിക്കുകയായിരിക്കും നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ രക്ഷക്കു് ഉതകുന്നതു് എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

നമ്മുടെ ഭക്ഷ്യക്ഷാമം പരിഹരിക്കുന്നതിനു് കൃഷി വികസിപ്പിക്കേണ്ടതു് ഈ ഘട്ടത്തിൽ അത്യാവശ്യംതന്നെയാണു്. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെണ്ടു് കുറച്ചുകാലമായി ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള കടലാസുപദ്ധതികളും കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങളും പരിപൂർണ്ണമായി പരാജയപ്പെടുകയാണു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. അങ്ങിനെ പരാജയമടഞ്ഞ ഒരു ശാസ്ത്രീയ കൃഷിയാണു് കട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നതെങ്കിൽ അവർക്കു് അത്യാവശ്യമില്ലെന്നാണു് എനിക്കു വിനീതമായി സഭയെ അറിയിക്കുവാനുള്ളതു്. ദേശീയവിമോചനം ലഭിച്ചതിനുശേഷംമതി ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ.

ശ്രീ. കെ. ഐ. വേലായുധൻ: ദേശീയവിമോചനത്തിൽ പ്രസംഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മോചനവും ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?

ശ്രീ. സി. സി. പ്രസാദ്: വാസ്തവത്തിൽ ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെണ്ടിൽ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനവും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദേശീയവിമോചനംകൊണ്ടു ഞാൻ വിവക്ഷിക്കുന്നത് സകല വിധത്തിലുള്ള മേധാവിത്വങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള മോചനമാണ്.

എനിക്കു ഗവണ്മെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കാനുള്ളതു് ഇന്നത്തെ മാതിരിയുള്ള കൃഷിയും സഹകരണവും പഠിപ്പിച്ചു് നമ്മുടെ കുട്ടികളെ മുശാന്മാരാക്കുതെ എന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു് തീച്ചയായിട്ടും ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചു ബഹു. മെമ്പർ ഇതു പിൻവലിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമാനം രക്ഷിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം സഭ ഇതിനെ തിരസ്കരിക്കണമെന്നും അദ്വൈതിയുണ്ടാണു് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ശ്രീ. കെ. കരുണാകരൻ: ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ തത്വത്തോടു യോജിക്കുന്നു. ഒരു കർഷകരാജ്യമായ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ശരിയായ പുരോഗതി ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ കൃഷി വികസിപ്പിക്കുകയും ശാസ്ത്രീയമായ നിലയിൽ പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്. ഇന്നു വളർന്നുവരുന്ന ഭക്ഷ്യക്ഷാമത്തെ നേരിടാൻ നമുക്കു സാധിക്കാതെവന്നിട്ടുള്ളതു കൃഷി വേണ്ടിത്തോളം പരിഷ്കരിച്ചു നമ്മുടെ ഉൽപ്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടാണെന്നു് പല വിദഗ്ദ്ധന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ആ നിലക്കു ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചും നമ്മുടെ ഭാവിതലമുറകൾക്കു് കൃഷിയിൽ വേണ്ടിത്തോളം പരിശീലനം നൽകേണ്ടതു ആവശ്യമാണു്. കൃഷി പരിഷ്കരണത്തിന്നു് സഹകരണം ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതെന്നാണെന്നു് ആരും സമ്മതിക്കും. കൂട്ടുകൃഷിസമ്പ്രദായംകൊണ്ടു മാത്രമേ ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷി വേണ്ട നിലയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. സഹകരണപ്രസ്ഥാനവും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വേണ്ടിത്തോളം പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരാജയത്തിൽ നിന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. അതിന്നു പ്രതിവിധി ഈ പ്രമേയത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളപോലെ കേവലം ഫൈസു്കൂറു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പാഠപദ്ധതിയിൽ ഈ വിഷയങ്ങൾക്കുടി ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഉണ്ടാകുമോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അതിന്നു ഒരു പ്രതിവിധിയായി മഹാത്മജി നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള ബേസിക് എഡ്യൂക്കേഷൻ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ നടപ്പിൽവരുത്തുകയും ആ പദ്ധതിയിൽ ഈ കാര്യങ്ങൾക്കുടി ഉൾപ്പെടുത്താൻ ഗവണ്മെണ്ടു പരിശ്രമിക്കുകയും വേണം എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. പ്രമേയത്തെ എത്രത്തുകൊണ്ടു സംസാരിച്ച ചില ബഹു. മെമ്പർമാർ ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രമേയം തന്നെ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നുവെന്നും പ്രമേയത്തെക്കുറിച്ച് വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നതു് ഈ സഭയുടെ സമയം ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുകയായിരിക്കുമെന്നു് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചതിന്നു പ്രമേയകർത്താവിനോടു് എനിക്കു വളരെ കൃതജ്ഞതയാണു് ഉള്ളതു്. ഇങ്ങനെ ഒരു അഭിപ്രായം ഈ സഭയുടെയും ഗവണ്മെണ്ടിന്റേയും ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സന്ദർഭമുണ്ടായതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. കൃഷിയും സഹകരണവും കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഇന്നും ഇന്നലെയുമായി ഇവിടെനടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമായിട്ടുണ്ടു്. അതിന്നു വളരെ വ്യക്തമായ ഒരു പദ്ധതി ഇപ്പോൾതന്നെയുണ്ടു്. അതായതു് ബേസിക്

എഡ്യൂക്കേഷൻ പദ്ധതി ആ പദ്ധതി കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ കൂടുതൽ സുജി വമായ നിലയിൽ പ്രവൃത്തിയിൽകൊണ്ടുവരണമെന്നും ഗവണ്മെന്റിനെ ഭാരം ഏല്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു സന്ദർഭമായിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇതിനെ കണക്കാക്കുന്നു.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ രാഷ്ട്രനിർമ്മാണത്തിനുള്ള പല പരിപാടികളും പ്രയോഗത്തിൽകൊണ്ടുവരാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥം മാൺ. ഇംഗ്ലീഷ് കാരന്റെ പദ്ധതിയനുസരിച്ചാണു് ഇന്നും ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം മുന്നോട്ടു പോകുന്നതു്. ഒരു സ്റ്റേഡിയൻ പറഞ്ഞതുപോലെ എതാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കാൻ മാത്രമേ ആ പദ്ധതികൊണ്ടു സാധിക്കയുള്ളു. നമുക്കു ആവശ്യമായിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രനിർമ്മാണ പരിപാടികൾ പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ഒരു ജനസമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു് ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം അപര്യാപ്തമാണു്. ഈ നിലയിൽ സഹകരണവും കൃഷിയും കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയമായും വിപുലമായ തോതിലും പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് ഈ വിഷയങ്ങളിൽ അഭ്യസനം നൽകുന്നതു വളരെ സഹായകമായിരിക്കും. അതിനാൽ സദയമായ ബേസിക് എഡ്യൂക്കേഷൻ പദ്ധതി ഉടനെ നടപ്പിൽവരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് പരിശ്രമിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സാമിബ്ബഹർ കെ. എം. മുസ്തഫാ: സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. കൃഷിയും സഹകരണവും ഏറ്റവും പ്രധാനമായ രണ്ടു കാർയ്യങ്ങളാണു്. ഇന്നു ഈ രാജ്യത്തെ വളരെ ശക്തിയായി ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭക്ഷ്യപ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരം കാണേണ്ടതു ഗവണ്മെന്റിന്റെയും രാജ്യത്തെ പൊതുജനങ്ങളുടേയും ആവശ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ശാസ്ത്രീയമായ കൃഷി സംസ്കാരവും സാധാരണജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വ്യാപരിക്കേണ്ടതും അതു അവരെ മനസ്സിലാക്കിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യമാണു്. കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമല്ല, കൃഷിയിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിതരണകാര്യത്തിലും കൂട്ടുകൃഷി ചെയ്യുന്നകാര്യത്തിലും സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവൃത്തിചെയ്യേണ്ടതും അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈവക കാരണങ്ങളാൽ കൃഷിയും സഹകരണവും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്. അതു ഉടനടി നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതാണു്.

ഇന്നു് ഈ രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധിച്ച സാധാരണ ആളുകളുടെ ഇടയിലുള്ള അഭിപ്രായഗതി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം വെറും ഇമിറ്റേഷനാണെന്നുള്ള ആളുകളെ സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയായിട്ടു മാത്രമേ ഗണിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നു കാണാം. നേരെമറിച്ചു സാങ്കേതികപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും കൃഷി, സഹകരണം, കൈത്തൊഴിൽ മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം സാധാരണ ആളുകൾക്കു നൽകുന്നതിനും ഉപകരിക്കത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം കൂടി ഇവിടെ ഉണ്ടാകേണ്ടതും ആവശ്യമാണെന്നുള്ള ശക്തിയായ അഭിപ്രായം ഈ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലുമുണ്ടു്. ഈ കാര്യത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഉപദേശം ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതും അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുമാണു്. ഈ സാഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായഗതികൂടി നോക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഈ മാതീരി കാര്യങ്ങൾ വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കുവേണ്ടി ചിട്ടക്കോട്ടു കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായഗതി പരിഗണനാർഹമാണെങ്കിലും ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ഈ സഭയ്ക്കുള്ള അഭിപ്രായം എന്താണെന്നു അറിയേണ്ട ചുമതലകൂടി ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടു്. ആ നിലയ്ക്കു് ഈ പ്രമേയം ഏറ്റവും ചിന്താർഹവും അവസരോചിതവുമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

[Sahib Bahadur K. M. Mustaffa]

സഹകരണം ഇന്ന് ഈ നാട്ടിൽ നടപ്പിലുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നത്തെ സഹകരണസമ്പ്രദായങ്ങളും കോോപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികളും നടത്തപ്പെടുന്നതു യഥാർത്ഥമായ സഹകരണമനോഭാവത്തിന്റെ പ്രേരണകൊണ്ടല്ലെന്നും നേരെമറിച്ച് ഇന്നത്തെ പരിസരങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരുതരം കച്ചവട മനസ്സമിതിയോടുകൂടിയാണെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ടു യഥാർത്ഥമായ സഹകരണത്തിന്റെ ഗുണവും പ്രയോജനവും പൊതുജനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ പ്രമേയത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പദ്ധതിമൂലം നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു യഥാർത്ഥമായ ഒരു സഹകരണ മനോഭാവം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതാണ് രാജ്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ ആവശ്യം. കൃഷിക്കും വ്യവസായത്തിനും സഹകരണത്തിനും വളരെ സാരമായ ബന്ധമുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതാണ്. കൈത്തൊഴിലും ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു പ്രധാനഘടകമാണ്. ഇതിനെല്ലാം പര്യാപ്തമായ സാങ്കേതിക വിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായഗതിയാണ് ഈ പ്രമേയം കൊണ്ടു പ്രമേയപ്രയോക്താവു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. സാങ്കേതിക പഠനം എത്രയും വേഗം ഈ നാട്ടിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിതന്നെ മാരകവും കൃഷി, സഹകരണം, കൈത്തൊഴിൽ ഈ മന്ദിരീയുള്ള സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടു് ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ആ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടു വളരെ കാര്യമായി ശ്രദ്ധിക്കുകയും അതിനുവേണ്ട സുതപരനടപടികൾ ഉടൻ നടത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നു വളരെ ശക്തിയായി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ: സർ, ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി വളരെയധികം പ്രസംഗങ്ങൾ ഈ സഭയിലുണ്ടായി. അതിൽനിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാകുന്നതു ഇന്നത്തെ സെക്കൻററി മിഡിൽ സ്കൂളുകളിലും ഹൈസ്കൂളുകളിലുമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെപ്പറ്റി പരക്കെ എതിരുകളുണ്ടെന്നാണ്. ആ എതിരിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ നിത്യജീവിതത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന കൃഷിയെപ്പറ്റിയുള്ള പാഠങ്ങൾ സ്കൂളുകളിൽ വേണമെന്നു പ്രമേയകർത്താവു ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ സഭയിൽ, ശ്രീ. എം. കെ. മേനോൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതാതിരി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കരിക്കുലം എന്തായിരിക്കണമെന്നു വ്യക്തമായി നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ ഒരുപക്ഷേ ഈ സഭയെക്കാൾ കൂടുതൽ അഹതയുള്ളതു സാങ്കേതിക പരിജ്ഞാനമുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റി ആയിരിക്കാം. എങ്കിലും ഈ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിലാഷം എന്താണെന്നറിയാൻ ഈ സഭയ്ക്കു് അവകാശമുണ്ടെന്നുതന്നെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇൻഡ്യയ്ക്കു സമാതന്ത്ര്യം കൈവന്നതിനുശേഷം, ഏറ്റവും കുറച്ചുമാത്രം വ്യത്യാസമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും ഗവണ്മെണ്ടു് പ്രവർത്തനമുണ്ടെങ്കിൽ അതു വിദ്യാഭ്യാസമായിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ പത്തുനൂറു കൊല്ലങ്ങളായി രാജ്യത്തു നടന്നുവന്നിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തെന്നാണ് പ്രായേണ ഇപ്പോഴുമുള്ളതു്. അതു് വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ അത്ര വേഗത്തിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്താനുള്ള വിഷമതകൾ കൊണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു കാര്യം, നമ്മുടെ നാട്ടുകാരുടേയും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകന്മാരുടേയും ശ്രദ്ധയിൽ പെടേണ്ട ഒരു കാര്യം, ഇവിടെ എടുത്തു പറയുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു മാത്രമല്ല, ഇൻഡ്യ

യിൽ എവിടെയുമുള്ള ഇന്നത്തെ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് നേരിട്ടിട്ടുള്ള എന്തെങ്കിലും വലിയ കുഴപ്പം അതിന് വൈവിധ്യമില്ലെന്നുള്ളതാണ്. എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും ഒരേ വിഷയങ്ങൾതന്നെയാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളും ഒരേ തരത്തിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളുമാണ്. അവയിലൊന്നുംതന്നെ റൂറൽ സൊസൈറ്റിക്ക്, അതായത് പൊതുജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ളതല്ല. നേരെമറിച്ചു intellectual സൊസൈറ്റിക്ക് ആവശ്യമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാണ് അവിടെ കൊടുത്തുവരുന്നത്. അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് മിക്കവാറും ബേസിക് സബ്ജക്റ്റാണത്രെ. കുറെ ഭാഷയും, സാഹിത്യവും, ചരിത്രവും, ഭൂമിശാസ്ത്രവും ഇങ്ങനെ ചില വിഷയങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഈ സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. നിത്യജീവിതത്തിലേക്ക് ആവശ്യമുള്ളവ പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്കൂളുകൾ അധികമില്ല. മിനിഞ്ഞാണു് ഞാൻ ഇവിടെ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഈ രാജ്യത്തു എത്ര മിഡിൽ സ്കൂളുകളുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ആ സ്കൂളുകളിലൊക്കെ ഈ രീതിയിലുള്ള പഠിപ്പാണം കൊടുക്കുന്നത്. ഓരോ വില്ലേജിൽനിന്നും ഓരോ കരയിൽനിന്നും പുതിയതായി സ്കൂൾ അനുവദിക്കണമെന്ന ആവശ്യപ്പെടുന്നവരും ഈ മാതിരി സ്കൂളുകളാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഈ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് സാമാന്യമായുള്ള ഒരു പ്രധാന ദോഷമിതാണ്. പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു പാസ്സായി പറത്തുവരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ മിഡിൽ സ്കൂൾ ക്ലാസുകളിലേക്കും, അവിടെനിന്നും ഹൈസ്കൂളുകളിലേക്കും, ഹൈസ്കൂളുകളിൽനിന്നും കാളേജുകളിലേക്കും പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷ്യത്തോടു കൂടിയും ആഗ്രഹത്തോടുകൂടിയുമാണ് ഈ വിദ്യാഭ്യാസം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ലക്ഷ്യം കാളേജു പ്രവേശനത്തിനുള്ള യോഗ്യതയെന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാഭ്യാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് ഒന്നാംക്ലാസ്സിലെ പഠിത്തം മുതൽ മേല്പോട്ടുള്ള ക്ലാസ്സുകളിലെ പഠിത്തമെല്ലാം നടക്കുന്നത്. പട്ടണങ്ങളിലുള്ള കുട്ടികൾ മാത്രമല്ല, വലിയവലിയ ധനവാന്മാരുടെ കുട്ടികൾ മാത്രമല്ല, ഗ്രാമീണരും സാധുക്കളുമായുള്ളവരുടെ കുട്ടികൾ പേലും ഈ മാതിരി വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുവാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വൈവിധ്യമില്ലെന്ന്.

കൃഷിയും സഹകരണവും അതുപോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളും നമ്മുടെ കരിക്കുലത്തിൽ ചേർക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ പ്രമേയപ്രയോക്താവും അദ്ദേഹത്തെ പിൻതാങ്ങിയവരും ഈ ഒരഭിപ്രായം മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ പറയുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം ഇതുപോലെ ഇരിക്കണം. വേണമെന്നുള്ള വിഷയങ്ങൾ അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും വേണം. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായംകൊണ്ട് വലിയ പ്രയോജനമൊന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ല. വിവിധസമ്പ്രദായങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി അഭ്യസനം നടത്തുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു വേണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ കുറെ സ്കൂളുകളിൽ റൂറൽ സൊസൈറ്റിക്ക് ആവശ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാൻ സാധിക്കും. വേറെചില സ്കൂളുകളിൽ സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പരിശീലനം നൽകാൻ സാധിക്കും. ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ, സാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതിനുശേഷം വലിയ ഒരു പുനഃസംവിധാന പരിപാടി തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഇൻഡ്യയ്ക്കു കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഖുവസായങ്ങൾ വേണം, കൂടുതൽ ഉല്പാദനങ്ങൾ വേണം. എന്നെല്ലാമുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടുവരികയാണ്. ആ ഉദ്ദേശത്തിന് അനുയോജ്യമായവിധത്തിൽ അതിനോട് സഹകരിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു കൂ

[Sri. Panampilli Govinda Menon]

ട്ടം യുവാക്കന്മാരെയും യുവതികളേയും ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പലവിധത്തിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തു വേണ്ടിവരും. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തിൽ വളരെവേഗത്തിൽ വന്നുചേരണ്ട ഒരു പരിവർത്തനം ഇതാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. കൃഷി, മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ കട്ടികൾക്കു വളരെയധികം പരിചയം ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണു് മഹാത്മജിയുടെ വാഖാപദ്ധതി. അതു് ഇൻഡ്യയുടെ പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും വളരെ പ്രചാരത്തിൽ വളർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. താരതമ്യേന നോക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി സംസ്ഥാനമാണു് വാഖാ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും പിന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയായി ഒന്നരണ്ടു് ഉദ്യമങ്ങളല്ലാതെ ബേസിക് സ്കൂളുകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലു. ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നുതന്നെ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രൈമറി സ്കൂളുകൾ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ നാട്ടു കാരുടെ ആഗ്രഹമെല്ലാം പഴയ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള, കാളേജിലേക്കു പോകുന്ന തിനുവേണ്ടിയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ രീതിതന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകണമെന്നാണു്. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു ബേസിക് വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഈ പ്രമേയത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ബേസിക് എഡ്യൂക്കേഷനെപ്പറ്റി യൂണിവേഴ്സിറ്റി കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു പാരഗ്രാഫു്, സർ, അങ്ങയുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ സഭയിൽ വായിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതു വായിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചതു്, അതെഴുതിയവർ പാശ്ചാത്യ സമ്പ്രദായത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു വലിയവലിയ ബിരുദങ്ങൾ നേടിയിട്ടുള്ള സർവ്വകലാശാലാ പ്രവർത്തകന്മാർ ആയതുകൊണ്ടാണു്.

The University Commission Report says :

"At this fateful moment in our history, we have the extreme good fortune to have presented to us a pattern and philosophy of education of such universal and fundamental one that it may well serve as the title for bringing into being the new India which is the desire of many of us. We have no sympathy with herol worship and feel that there should be no withholding of criticism of an educational plan because it was presented by our great leader. With some details of Gandhiji's programme of basic education we do not agree. However, taking it a complete whole, it presents the seeds of a method for the fulfilment and refinement of human personality, the wisdom and excellence of which will become apparent with years... .. is one of world's great contributions to education."

ഈ അഭിപ്രായം നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ടു്. ഇന്നു ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെണ്ടുപോലും ഇതു് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പ്രത്യേകിച്ചും ഗ്രാമ പ്രദേശങ്ങളിൽ കുറെ ഏറെ ബേസിക് വിദ്യാലയങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതുണ്ടു്. ആ മാതിരിയുള്ള സ്കൂളുകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടാകണം. ബേസിക് വിദ്യാലയങ്ങൾ വഴി കൃഷി മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ പരിശീലനം കിട്ടുന്നതാണു്. അല്ലാതെ ഈ രാജ്യത്തു വിദ്യാഭ്യാസം നൽകിവരുന്ന എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും കൃഷി പഠിപ്പിക്കണമെന്നു് സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതു് ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. കുറയെങ്കിലും കൃഷി പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടാകണം, കുറെ വേറെ വിധത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളുണ്ടാകണം, ഇങ്ങിനെ വിവിധസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയാ

ണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്ക് ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തിൽ പലവിധത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി കുറച്ചുകാലമായി ഗവണ്മെന്റ് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെ ആലോചിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ട് ബേസിക്ക് വിദ്യാലയങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗത്തും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും, അതിനുള്ള ട്രെയിനിംഗ് അല്ലാപകന്മാരെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടിയും ആദ്യമായി കുറെ പോളി ടെക്നിക്ക് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ആലോചന ഇപ്പോഴും നിലവിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ന് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിലുള്ള ചില സ്കൂളുകളെങ്കിലും പോളി ടെക്നിക്ക് സ്കൂളുകളായി മാറ്റുകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങുകയോ എന്താണ് വേണ്ടതെന്നുള്ള കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആലോചനയിലിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ കമേഴ്സൽ സബ്ജക്ട് റെസ്, ടൈപ്പറയിറിംഗ്, ഷാർട്ട് ഹാൻഡ്, ബുക്ക് കീപ്പിംഗ് മുതലായവയ്ക്ക് ഒരു കൂട്ടം, സെക്രട്ടറിയേറ്റിന് പ്രത്യേകിച്ച് വേറെ ഒരു കൂട്ടം, സിവിൽ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോഴ്സിന് ഒരു കൂട്ടം എന്നിങ്ങിനെ പല കോഴ്സുകൾക്കും പ്രത്യേകം സ്കൂളുകൾ ആവശ്യമാണ്. ഇതിനും പുറമെ അഗ്രികൾച്ചർ, ഹാർട്ടികൾച്ചർ തുടങ്ങിയുള്ള വിവിധ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ വേണം. ഇങ്ങിനെ നാനാതരത്തിലും വിദ്യാലയങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഉണ്ടാക്കി വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ഇന്നുള്ള വൈകല്യം ഇല്ലാതെയാക്കുവാനുള്ള പരിഷ്കാരം വരുത്തണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിന് ആലോചനയുണ്ട്. ഒരു തേയ്ക്കാലം പാസ്സായ കുട്ടിക്ക് ബേസിക്ക് എഡ്യൂക്കേഷൻ വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ വഴിക്കും, ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ വഴിക്കും, ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ജീവിതാസൗകര്യങ്ങളുൾക്കൊള്ള പരിശീലനം വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ വഴിക്കും വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം തിരിച്ചു നടത്തുവാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാകണം. അതാണ് ഇന്നു നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശ്രീമാൻ വിശ്വനാഥന്റെ പ്രമേയത്തിൽ കൃഷി എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, ഇങ്ങിനെയുള്ള സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പരിജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ വേണമെന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു ശക്തിയായ പ്രബോധനം അല്ലെങ്കിൽ ഉൽബോധനമാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അത് സ്വീകാര്യമാണ്. ഈ പ്രമേയത്തിലെ ആശയം സ്വീകാര്യമാണ്. അല്ലാതെ എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും കൃഷി പഠിപ്പിക്കണം, നിർബന്ധവിഷയമായി പഠിപ്പിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് അങ്ങിനെതന്നെ സ്വീകരിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് കുറച്ചെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറോടും വിജ്ഞാനവും വൈദഗ്ദ്ധ്യവുമുള്ള മറ്റു ചിലരോടും ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കൃഷി പഠിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും യാതൊരു പരിശ്രമവും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. പ്രത്യേകിച്ചു കൊച്ചിയിൽ പല സ്കൂളുകളിലും കൃഷി ഐന്ദ്രികവിഷയമായി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള എപ്പാടുകൾ അടുത്തകാലത്ത് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഡയറക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നതു കൃഷി ഐന്ദ്രിക വിഷയമായി എടുത്തിട്ടുള്ള ക്ലാസ്സുകളിൽ കുട്ടികൾ വരാതെയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ എപ്പാട് ഇപ്പോൾ നിറത്തിവെച്ചു വെന്നാണ്. അതിൽ അബദ്ധമില്ല. കൃഷിയോടുള്ള റിപ്പോധംകൊണ്ടല്ല അങ്ങിനെ കുട്ടികൾ ഹാജരാകാതിരിക്കുന്നത്. അവർ ബി.എ. യും എം. എ. യും മറ്റും ജയിച്ചു വക്കിലാകണമെന്നും, ഡാക്ടറാകണമെന്നും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരി

[Sri, Panampilli Govinda Menon]

ക്കും. അങ്ങിനെയുള്ളവർ കൃഷിക്കൂടി പഠിക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അവർക്ക് അത് ഇഷ്ടമായിരിക്കുകയില്ല. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷിക്കാർക്കു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന റൂറൽ സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചാൽ മാത്രമേ ഇതിനു നിവാരണമുണ്ടാകയുള്ളൂ. ശ്രീമാൻ അയ്യപ്പൻ അവർകൾ ഇന്നലെ പറഞ്ഞ മാതിരി ടെക്സ്റ്റു ബുക്കുകളിൽ പാഠങ്ങൾ എഴുതിച്ചേർക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാവുന്നതാണ്. അത് കേവലം ചില സാമാന്യതത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധ്യമാകുമെന്നല്ലാതെ പ്രായോഗികമായ നിലയിൽ കൃഷിയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവ് സമ്പാദിക്കുന്നതിനു കട്ടികൾക്ക് തന്റേടമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

സഹകരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇതുതന്നെയാണ് പറയുവാനുള്ളത്. സഹകരണം എല്ലാവരും പഠിച്ചിരിക്കേണ്ടതായ ഒരു വിഷയം തന്നെയാണ്. ശ്രീമാൻ ബാലകൃഷ്ണൻതമ്പിയവർകൾ പറഞ്ഞ മാതിരി സാങ്കേതികമായ രീതിയിൽ സഹകരണം പഠിപ്പിക്കുകയെന്നുവെച്ചാൽ, എക്കണോമിക്സ് സ്കൂളുകളിൽ ഉപരി പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിപ്പിക്കുകയെന്നാണ് അർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് അത് എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും പഠിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്നു വരുന്നതല്ല. മാത്രമല്ല എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും സഹകരണ സമ്പ്രദായം പഠിപ്പിക്കുകയാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് സഹകരണമെന്നുള്ള വിഷയത്തിന് അതർഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഒരു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുകയായിരിക്കുമോ എന്നും ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾതന്നെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളും എല്ലാവരും പഠിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ വേറെ ഒരു വിധത്തിൽ ഈ സഹകരണം എല്ലാം വിദ്യാലയങ്ങളിലും പഠിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും. സഹകരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സാമാന്യതത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രബന്ധങ്ങൾ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ചേർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. പൌരയത്നം തുടങ്ങിയുള്ള രൂപത്തിൽ സഹകരണതത്വവും കൂടി പരിചയിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അതു പ്രത്യേകിച്ചും വളരെ ആവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യം ഒരു കോവാപ്പറേറീവ് കാമൺവെൽത്ത് ആയിരിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഇൻഡ്യയിൽ ഇന്നുള്ള രണ്ടു പാട്ടിക്കാരും—കാൺഗ്രസ്സും സോഷ്യലിസ്റ്റും പാട്ടിക്കാർ—എപ്പോഴും കോവാപ്പറേറീവ് കാമൺവെൽത്തിന്റെ കാര്യം എടുത്തു പറയുന്ന കാലമാണിത്. സഹകരണസംഘങ്ങളിൽ കൂടി തൊഴിലാളികൾക്കും ഉല്പാദകന്മാർക്കും കൃഷിക്കാർക്കും അത്യന്തകുറഞ്ഞ പല കാര്യങ്ങളും സാധിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് സഹകരണം സംബന്ധിച്ച് അറിയാവുന്ന ആളുകൾ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് സഹകരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സാമാന്യതത്വം വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ അവർക്ക് ഒരു അപരിചിത വിഷയമായിരിക്കും. സാധാരണയായി സ്കൂൾഫെനൽ വർഷംതൊട്ടെ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ ആ രാജ്യത്തെ കാൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനെ സംബന്ധിച്ച സാമാന്യതത്വങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവന്നതിനുശേഷം ഇൻഡ്യയിലെ ഭരണം ഏതു നിലയിലായിരിക്കുന്നു; അതിനുള്ള അവകാശങ്ങൾ എന്തെല്ലാം; എന്തെല്ലാം ചുമതലകളാണ് അതിന് നല്കിയിട്ടുള്ളത് എന്നെല്ലാം വിദ്യാർത്ഥികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ആ മാതിരിതന്നെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തും കോവാപ്പറേറീവ് കാമൺവെൽത്ത് വേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്വഭാവം ഉള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള സാമാന്യ ജ്ഞാനം വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്ക് ഉണ്ടാക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഈ അർത്ഥത്തിൽ സഹകരണശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള

ഒരു പരിചയം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കും ഉണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ അതിലേക്കുള്ള പാഠങ്ങൾ എഴുതിച്ചേർക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം സ്വീകാർത്ഥമാണ്. അത് അതിന്റെ അധികാരികളെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യാം. സഹകരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു വലിയ പരിജ്ഞാനം ഉണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ ഉള്ള പരിശീലനം ഹൈസ്കൂളുകളിൽ കൊടുക്കണമെന്നാണെങ്കിൽ അത് സാദ്ധ്യമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിലേക്കു കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസം കിട്ടിയിട്ടുള്ള ആളുകളെ വേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഈ പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി മറുപടി പറയുമ്പോൾ പറയുവാനുള്ളതു്, കൃഷിയും സഹകരണവും നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാർത്ഥിനികൾ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായ ഒരു വിഷയമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ എതിർക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും, അത് എന്റെ ചുമതലയല്ലെന്നുമാണ്. എന്നാൽ എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും നിർബന്ധ വിഷയമാക്കണമെന്നാണെങ്കിൽ അത് പരിശോധിക്കാതെ പറയുവാൻ തരമില്ല. അതിനെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കുവാൻ സാങ്കേതിക പരിജ്ഞാനമുള്ളവർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയെ നിവൃത്തിയുള്ളു. ഇവിടെ ഇന്നലെയാണു് നമ്മായി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളിലെല്ലാം സഹകരണത്തെയും കൃഷിയേയുംപറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകൾ വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ എതിർത്തു സംസാരിച്ചവർപോലും സഹകരണത്തെയും കൃഷിയേയും പറ്റി അപലപിച്ചു പറയുകയുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇന്നലെയും ഇന്നുമായി ഉണ്ടായ ആ എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വെക്കാമെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പു പറയുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ പ്രമേയം പാസ്സാക്കി അടുത്ത സ്കൂൾവർഷം മുതൽ ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ കൃഷിയും സഹകരണവും നിർബന്ധിതമാക്കണമെന്നുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടിലേക്ക് ഗവണ്മെന്റിനെ വലിച്ചുവെക്കരുതെ എന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ ഡപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. വിശ്വനാഥൻ പ്രമേയം പിൻവലിക്കുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. കെ. കെ. വിശ്വനാഥൻ: ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഈ കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, ഇതിലെ തത്വം സ്വീകാർത്ഥമാണെന്നും ഗവണ്മെണ്ട് സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്ന സ്ഥിതിക്കു കഴിയുന്നതും ഈ പദ്ധതി സ്വീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കാലതാമസം വരുത്തരുതെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻവലിക്കുന്നു.

The resolution was, by leave, withdrawn

Resolution Re-exempting Coir Manufacturers and Coir dealers from Sales Tax

ശ്രീ. പി. നാണ: സർ, ഞാൻ ഹാജരാക്കുന്ന പ്രമേയം ഇതാണ്:

“കയർ നേരിട്ടു പിരിച്ചും പിരിപ്പിച്ചും വില്പന നടത്തുന്നവരെ സെയിൽ ടാക്സ് ആക്ടിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽനിന്നും ഗവണ്മെണ്ട് ഒഴിവാക്കണമെന്നാണ് ഈ അസംബ്ലി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.”

കയർ ഉല്പാദകരെ സെയിൽസ് ടാക്സ് നിയമത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം. കയർ വ്യവസായവുമായി നേരിട്ടു പരിചയമില്ലാത്തവർക്ക് ഇത് പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒരു നിശ്ചയ